

**СВЕТИ ОЧЕ САВО, ВАСКРСНИ НАС
НА ВЕРУ У ГОСПОДА ХРИСТА**

О Свети оче Саво, опрости и помози!
Опрости и помози, опрости и помози нама
духовним мртвацима по земљи српској.
Васкрсни нас из мртвих, васкрсни душе
наше из мртвих. Васкрсни их покајањем,
васкрсни их вером у Господа Христа.
Васкрсни их нашим животом по Еванђељу.

Ти нас покај, ти нас приведи Господу
Христу, иначе српска земља претвара се у
огромно гробље, леш до леша, мртац до
мртаца. И авај, ако не васкрсне ка Христу,
ускоро ће се претворити Српска земља у
огромно гробље српских душа. Гробље
душа које су извршиле самоубиства и
убиства, презревши Господа Христа,
одбацивши Јединог Истинитог Бога и
Јединог Истинитог Даваоца вечнога
живота и бесмртнога, и Јединог Имаоца и
Даваоца Вечне Истине и Правде.

О, Свети оче Саво, васкрсни нас из
мртвих. Васкрсни нас на веру у Господа
Христа. Да ништа на овом свету не ценимо
као Њега и да никога не љубимо више од
Њега. Јер, ето, Он нам кроз Себе даде сва
небеска блага и Царство небеско. Дај нам
силе и моћи да и ми исто тако усвојимо
веру у Њега, љубав к Њему,
молитву к Њему.

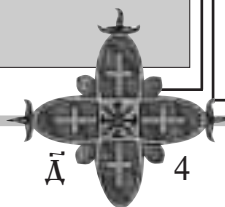
Свети оче Саво, опрости и помози!
И моли Господа Христа да све нас, српске
мртваце, мртваце душом, васкрсне из свих
смрти ка Њему, ка Небеској Правди,
ка Вечном Животу кроза све векове.
Амин!

(1966)

Радован Дамјановић

...Косово није први пут
у канцама зла.
Али, историја се не
одвија у току само
једног људског живота.
Тај српски простор,
сигуран сам, крије много
већу тајну и има значај
ван мог поимања.
Управо због те тајне,
ово стање ће трајати до
последњег дана.
Али, не мерено
људским данима
и људским аршинима.
Јер не питамо се само
ми, Срби.
Наше је да истрајемо.
У чему год треба.
Небо се пита.
И даје одговор.

НЕБО СЕ ПИТА!

*У жељи да представимо и боље упознамо аутора треће свеске Србско србског речника, историчара – аутохтонисту господина Радована Дамјановића, организовали смо разговор за свечарски број Лестви, посвећен округлој годишњици, обележавању 630 лета од страдалне, судбинске и митске **Косовске битке**.*

☉ *Волели бисмо, на почетку да нас укратко упознате с Вашом биографијом, школовањем и где сте попили „прву воду“, па кренули ни мало лаким путем скидања магле с очију и замућене историјске свести нашег народа?*

► Моје „житије“ не садржи ништа посебно. Основну, средњу школу, и факултет, завршио сам у Београду. Група за историју. Ову прву воду, коју помињете, попио сам са мојим професором Димитријем Богдановићем. Захваљујући њему, још као студент, пре четрдесет година, дошао сам у Хиландар. А тамо, где чуда, упознао сам и Вас. И ето, наша борба за истину траје до данас. Било је ту још људи у прошлости који су извршили утицај на мене, али не лично, већ кроз литературу. Милан Будимир, Милош Црњански, Александар Дероко, Ђурђе Бошковић, Ђорђе Јанковић и многи други.

☉ *Господине Дамјановићу како, у светлу нове (освежене и оснажене) историографије, видите или тумачите оно што се тада догодило; каква искривљења сте о том догађају запазили и какве је све последице је изазало по Србе?*

► У најкраћем речено, читав „рад“ наших непријатеља сводио се на омаловажавање и обезвређивање свега доброг у читавом српству. Захваљујући том раду, данас постоји расцепљеност у српској историјској науци. Тако да велика већина академске јавности и даље робује такозваној бечко-берлинској школи. Не знам да ли вољно или из

неког другог разлога. Једном сам то магловито стање окарактерисао рекавши да наша стручна академска јавност, или академска заједница, болује од штокхолмског синдрома. Тај синдром заснива се на процесу заљубљивања у отмичаре, терористе, насилнике...

☉ *Како је могуће да и у данашње време, када су информације свакоме и свуда доступне и даље траје морбидно искривљавање србске историје; односно, како све што се око нас збива – оставља последице на младеж – узданицу нашу и – залог будућности?*

► Заборављате да процес поробљавања траје дуго. За освешћивање је такође потребно време, а томе на руку никако не иде утицај демагогије, сугестије, пропаганде, поновљених вербалних образаца, из дана у дан, деценијама, јер је телевизија до данас и даље најмоћнији медиј у Србији.

☉ *Ваша трећа књига речника има поднаслов „Како је заиста било“ и у том правцу – одакле црпите веома убедљиве аргументе за бравурозна исправљања многобројних „Кривих Дрина“ у нашој повести, и свести?*

► Многе од тих аргумената сам одавно изнашао. Али сам неке од њих остављао да „одстоје“, и по десетак година, и више. Чекајући да прибавим још доказа.

☉ *Чини се да, док пролазимо кроз Ваше већ обимно штиво, налазите непријатеље Срба на свим странама света. А, има ли и каквих пријатеља, одоносно запрете и под пепелом историје сачуване Истине?*

► Има. На првом месту је Павле Шафарик. Пре њега свакако, Мавро Орбин. Али знате, шире гледано, и они су Срби, трагаоци за истином од искона.

◎ *Познато нам је да сте удостојени особите части када Вам је, вероватно највећи палеогенетичар данашњице руски научник и професор на универзитетима Ломоносов и Принстон господин Анатолиј Кљосов поверио задатак да сачините предговор за његово изврсно дело **Порекло Словена**. Односно, колико Вам значи што сте се на овај начин винули међу елиту светских научника?*

► Не бих себе видео у елити светских научника јер не знам сасвим сигурно шта то значи. Ја сам мишљења да свако треба да ради оно што ради најбоље што може. Према својој савести. Што се тиче конкретног, писања предговора за Кљосовљево књигу *Порекло Словена*, заслуга за то припада Сави Росић, мојој пријатељици и преводиоцу тог дела. Она је инсистирала да ја напишем предговор. Ја сам инсистирао да га Кљосов прочита и одобри. На тих осам страна он није променио ни једно слово.

◎ *Ваше бравуре из етимологије латинског језика, за који непобитно доказујете да је само украдица, одоносно рђава компилација Старосрпског почивају на истраживањима великих ауторитета. Упознајте нас ближе с тиме.*

► Ради се о Павлу Соларићу. И његовој књизи *Римљани Словенствујући* која је штампана у Будиму пре двеста година. Њу сам прилагодио савременом српском језику, највише да бих доказао и показао да палеолингвистика и такозвани аутохтонизам у Срба има озбиљну традицију. Људи су о тој области, првенству српског језика, размишљали и писали много пре него што сам то ја почео.

◎ *Још је Милош Милојевић упозорио, да „када се буде подробно проучила етимологија грчког језика наићи ће се на ствари нечуване“. Односно колико су, према вашем мишљењу наша православна сабраћа учествовала у черупању и присвајању старе баштине Срба, и наравно – њиховог језика.*

► Било је и тога. Тако је још у претпрошлом веку, *Матица Српска* објављивала радове Константина Икономуа „грка“ из места

Царица. Захваљујући интернету, свакоме је данас доступан пример *Оченаша* на старогрчком.

◎ *Велики синтетичар Рус Анатолиј Кљосов је, захваљујући вишедецинијском истраживању и обиљу сакупљених података у поменутој књизи доказао да се словенска хаплогрупа R1A1 конституисала, односно дефинисала управо на старом Тропољу, који се данас назива Балкан и то пре равно 12 000 година, а одатле се кроз миленијуме проширила чак на три континента. Шта у овом правцу ви можете да додате?*

► Медицина свакако није моје поље. Али мени је сасвим довољно што се његови радови, односно истраживања, поклапају са мојим истраживањима. О кретању језика од праисторије ка нама.

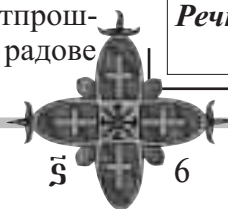
Кљосовљево истраживање потребна су онима који морају да „дотакну да би поверовали“. Што никако не умањује ни његова ни моја истраживања. Просто, технологија савременог живота омогућила је такве доказе.

◎ *Велики британски антрополог, историчар, и културолог Роберт Грејвз је у својим истраживањима закључио да је средином другог миленија пре Христа Британска острва „запљуснуо велики талас са југа Балкана“. Какве последице по енглеску културу, и особито језик је имала та миграција?*

► Огромне последице. Зато сам не једном рекао да корпус енглеских речи доживљавам као резервоар старосрпског. Милош Црњански је боравећи у Енглеској, дао огроман допринос овом феномену. Описујући и објашњавајући топониме и хидрониме Енглеске.

◎ *Припадате оним научницима који сматрају да највеће зло по историју Срба у минулим вековима стиже са стране Ватикана, али такође и Коминтерне. Можете ли да и на нас пренесете, односно утврдите то уверење?*

► **Њихово учешће у сатирању српства је аксиом. Дакле, не треба да се доказује. Ипак, ја сам дао десетине кључних примера демонског рада црно-црвене интернационале. Велики број мојих текстова у *Речницима* је о томе.**

Рођен је у Београду 1957. године. Дипломирао је Историју на Филозофском факултету Универзитета у Београду, и већ тридесет година се бави табу темама српске историје и палеолингвистике. Аутор је „лонгселера“, књиге „Српско-српски речник“ издате у више издања, емисије „Српско-српски речник“ на београдској телевизији „Арт“, и монографије „Жрнов, српски Авалон“. Живи и ради у Београду.

⊙ *Брозово доба и непочинства такође су тема Ваших истраживања. Како су се они одразили на стање у нашем школству, народној апатији, срозавању националне свести...?*

▶ Његово време је заправо наставак онога што је против српства већ рађено у прошлости. Последице тога деловања осећамо и данас у практично потпуној пропасти школског система.

Можда је та пропаст таквих размера да би и они који су слепи код очију, коначно прогледали и видели.

⊙ *Сведоци смо стварања низа „држава“ на раскомаданим просторима српског народа.*

„Македонци“, „Бошњаци“, „Хрвати“, данас још и „Дрногорци“, а сутра могуће и „Санџаклије“, „Власи“, „Војвођани“... Није ли у питању једна крв и острашћена закрвљеност подјаривана из великих „центра моћи“?

▶ Свакако јесте. У праву сте. Без обзира колику су нам штету учинили насилним одрођавањем, постигли су један контра ефекат а то је да полако ми Срби, долазимо до сопственог здравог језгра и да се на неки чудесан начин, уз њихову „помоћ“ учвршћујемо у српству. Одваја се жито од кукоља. И још нешто, убеђен сам да су своју шансу пропустили, јер кад нас нису сатрли у двадесетом веку, неће никад.

⊙ *После деценија рада на овако закучастом и веома широком пољу, које је дибидус закоровљено, можете ли бар назрети разлог толике мржње према овоме, очигледно великом, али и страшно напаћеном народу?*

▶ У питању су разлози необјашњиви политиком, економијом, чак и биологијом. Трагајући за исходом мржње, исцрпео сам сва рационална објашњења и дошао до, највероватније, зла ради зла. Разлози су ирационални, мало ко може речима да их опише, а још мање да сви схвате и поверују.

⊙ *Косово, рана непроболна! Гајите ли бар трунку наде да се сав овај „рашомон“ може размрсити и да бар можемо да сањамо да ћемо заиста бити „догодине у Призрену“?*

▶ Тема мог дипломског рада била је Српско рукописно наслеђе Косова и Метохије, код професора Димитрија Богдановића, на катедри за старословенски језик и ћирилицу палеографију.

Рећи ћу само један податак; минималан број рукописних књига на простору Косова и Метохије био је осам хиљада, да добро сте прочитали.

...Косово није први пут у канџама зла.

Али, историја се не одвија у току само једног људског живота. Тај српски простор сигуран сам, крије много већу тајну и има значај ван мог поимања. Управо због те тајне, ово стање ће трајати до последњег дана. Али не мерено људским данима и људским аршинима. Јер не питамо се само ми, Срби. Наше је да истрајемо. У чему год треба. Небо се пита. И даје одговор.

Разговор водио
Душан Миловановић

